

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือพี่น้องทางจิตของกันและกัน ลูกควรจะมีความรักอย่างมากต่อกันและกัน จงกลายเป็นแม่น้ำคงคาผู้ที่เปี่ยมล้นไปด้วยความรัก อย่าได้รบราหรือทะเลาะเบาะแว้ง

คำถาม: พ่อทางจิตมีความรักอย่างมากต่อลูกประเภทใด?

คำตอบ: 1) ท่านรักลูกๆ ผู้ที่ให้คุณประโยชน์โลกด้วยการทำตามศรัทธา 2) ผู้ที่ได้กลายเป็นดอกไม้และไม่เคยทิ่มแทงผู้อื่นด้วยหนาม ผู้ที่มีชีวิตอยู่กับผู้อื่นด้วยความรักเป็นอย่างมากและไม่เคยบดบังซึ่งตั้งคือลูกๆ ผู้เป็นที่รักของพ่อ ผู้ที่กลับมามีสำนึกที่เป็นร่างและรบบราในระหว่างพวกเขาเอง และกลายเป็นเหมือนกับน้ำเกลือที่สูญเสียเกียรติยศของพ่อ พวกเขากลายเป็นผู้ที่ประณามพ่อ

โอมชานติ เช่นที่ลูกๆ ทางจิตรักพ่อทางจิตในทำนองเดียวกันพ่อทางจิตก็รักลูกๆ ทางจิตด้วยเช่นกันเพราะลูกกำลังให้คุณประโยชน์แก่ทั้งโลกด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่เป็นผู้ให้คุณประโยชน์ทั้งหมดนั้นเป็นที่รักของทุกคน ลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชายของกันและกันดังนั้นแน่นอนที่ลูกนั้นก็จะเป็นที่รักของกันและกัน จะไม่ได้มีความรักมากมายเช่นนั้นในบรรดาผู้คนภายนอกเท่าที่มีความรักนั้นในบรรดาลูกๆ ของพ่อ ลูกควรจะมีความรักอย่างมากต่อกันและกันด้วยเช่นกัน หากพี่น้องนั้นรบรากับกันและกันที่นี้หรือไม่ได้มีความรักต่อกันและกัน พวกเขาไม่ใช่พี่น้องกัน ลูกควรจะมีความรักต่อกันและกัน พ่อเองก็มีความรักต่อดวงวิญญาณและดังนั้นดวงวิญญาณควรมีความรักต่อกันและกันด้วยเช่นกัน ในยุคทองดวงวิญญาณทั้งหมดรักกันและกัน เพราะสำนึกที่เป็นร่างสิ่งนั้นสูญหายไป ลูกๆ พี่น้องนั้นก็กำลังให้คุณประโยชน์แก่ทั้งโลกด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ลูกกำลังให้ประโยชน์แก่ตนเองและลูกควรจะให้ประโยชน์แก่พี่น้องของลูกด้วย เหตุนี้เองพ่อจึงกำลังทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจากสำนึกที่เป็นร่าง พี่น้องทางร่างนั้นก็รบรากับกันและกันเพื่อส่วนแบ่งของทรัพย์สินสมบัติของตน ไม่มีเรื่องของการรบราหรือทะเลาะเบาะแว้งที่นี้ ลูกแต่ละคนต้องรักษาสายใยโดยตรง นี่คือการเดินที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อด้วยพลังโยคะ ลูกประกาศสิทธิในมรดกทางร่างจากพ่อทางร่างในขณะที่ผู้เดียวนี้คือพ่อทางจิต ผู้ที่ลูกๆ ทางจิตได้รับมรดกทางจิตของลูกจากท่าน ลูกแต่ละคนต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกโดยตรงจากพ่อ ยิ่งลูกแต่ละคนนั้นจดจำพ่อมากเพียงไรลูกก็จะได้รับมรดกมากเท่านั้น เมื่อพ่อเห็นว่าลูกกำลังรบรากับกันและกัน ท่านก็จะถาม: ลูกเป็นเด็กกำพร้าหรือ? พี่น้องทางจิตนั้นไม่ควรที่จะรบรากับกันและกัน หากในฐานะที่เป็นพี่น้องลูกรบรากับกันและกัน หากไม่มีความรักและแล้วก็ราวกับว่าลูกเป็นของราวัน พวกเขาทั้งหมดคือลูกๆ ที่เป็นเช่นปีศาจ ในกรณีนั้นก็จะเป็นอย่างกับว่าไม่มี ความแตกต่างระหว่างลูกที่เป็นเช่นปีศาจและลูกๆ ของพระเจ้า เพราะลูกรบราเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ดวงวิญญาณไม่ได้รับรากับดวงวิญญาณ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน อย่าได้กลายเป็นเช่นน้ำเกลือกับกันและกัน เป็นเมื่อลูกนั้นกลายเป็นเช่นนี้ที่พ่ออธิบายแก่ลูกและแล้วพ่อก็จะพูดว่าลูกนั้นคือลูกๆ ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกเช่นนั้นคือลูกๆ ของราวันไม่ใช่ลูกๆ ของท่านเพราะลูกอยู่ด้วยกันและกันเหมือนน้ำเกลือ ลูกคงอยู่เหมือนกับน้ำมันและน้ำตาลถึง 21 ชาติเกิดในเวลานี้ลูกต้องคงอยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณ หากลูกเข้ากันกับอีกคนหนึ่งไม่ได้และแล้วลูกควรที่จะคิดว่าตนเองนั้นเป็นของชุมนุมราวันในเวลานั้น ด้วยการเป็นเหมือนกับน้ำเกลือกับกันและกันลูกก็เป็นเหตุให้พ่อสูญเสียเกียรติยศของท่าน ถึงแม้ว่าลูกนั้นจะเรียกได้ว่าเป็นลูกของพระเจ้าหากมีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจในตัวลูกลูกนั้นก็มิสำนึกที่เป็นร่าง ลูกๆ ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณนั้นมีคุณธรรมของพระเจ้าในตัวเขา เมื่อลูกสร้างสมคุณธรรมของพระเจ้าที่นี้พ่อก็พาลูกกลับไปกับท่านและแล้วลูกก็จะนำสันสการ์เหล่านั้นไปกับลูก พ่อ นั้นสำนึกว่าลูกๆ นั้นมีสำนึกที่เป็นร่างและอยู่กันเหมือนกับน้ำเกลือ พวกเขาเหล่านั้นไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นลูกๆ ของพระเจ้า พวกเขาสร้างความเสียหายอย่างมากต่อตนเอง พวกเขาตกภายใต้อิทธิพลของมายา พวกเขากลายเป็นเหมือนน้ำเกลือกับกันและกัน(ผู้ที่มีความขัดแย้ง) ในความเป็นจริงทั้งโลกเป็นเหมือนน้ำเกลือดังนั้นหากแม้แต่ลูกๆ ของพระเจ้ากลายเป็นเหมือนกับน้ำเกลือและแล้วอะไรคือความแตกต่าง? พวกเขาเป็นเหตุให้พอนั้นถูกประณาม ผู้ที่กลายเป็นเหมือนกับน้ำเกลือและเป็นเหตุให้พ่อถูกประณามไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของตนได้ พวกเขานั้นสามารถที่จะเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกๆ ผู้ที่ได้กลายเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าจะไม่มีการรบรากับใคร ลูกต้องไม่รบรากับกันและกัน ลูกต้องเรียนรู้ที่จะอยู่ด้วยกันและกันด้วยความรักที่นี้เพื่อที่จะมีความรักนั้นถึง 21 ชาติเกิด หากหลังจากที่เรียกตนเองว่าเป็นลูกๆ ของพ่อ ลูกไม่ได้กลายเป็นพี่น้องเพศชายและแล้วลูกนั้นก็จะเป็นลูกๆ ที่เป็นเช่นปีศาจ พ่อพูดเมอร์ลีย์เพื่อที่จะอธิบายแก่ลูกๆ อย่างไรก็ตามเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่างบางนั้นก็ไม่แม้แต่จะตระหนักว่าพ่อกำลังพูดเช่นนี้ สำหรับพวกเขา มายานั้นฉลาดอย่างยิ่ง เช่นที่หนูนั้นกัดเช่นที่ว่าลูกนั้นจะไม่แม้แต่จะสำนึกถึงสิ่งนั้น ดังนั้นมายาเองก็เป่าลูกอย่างอ่อนหวานอย่างยิ่งและแล้วจึงกัดลูกและลูกนั้นก็มิแม้แต่จะสำนึกถึงสิ่งนั้น การบดบังซึ่งตั้งกับกันและกันคืองานของชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจ ที่ศูนย์

ต่าง ๆ มากมายลูก ๆ นั่นก็เป็นเหมือนกับน้ำเกลือ ยังไม่มีใครได้กลับมาสมบูรณ์พร้อม มายาก็เฝ้าแต่ประกาศสงคราม มายานั่น
 ถลกหนังศีรษะลูกเช่นที่ว่าลูกนั้นไม่สำนึกถึงสิ่งนั้น ลูกต้องถามหัวใจตนเองว่าลูกมีความรักในหัวใจของลูกต่อกันและกันหรือไม่
 ลูกคือลูก ๆ ของมหาสมุทรแห่งความรักและดังนั้นลูกต้องกลายเป็นแม่น้ำคงคาที่เปี่ยมล้นไปด้วยความรัก แทนการบราและ
 ทะเลาะเบาะแว้งและการพูดเรื่องราวที่ผิด ๆ และเลวร้ายเป็นการดีกว่าที่จะไม่พูดอะไรเลย อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! หากใครบางคน
 มีร่องรอยของความโกรธนั้นก็ไม่ได้มีความรักนั้น เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: จงเขียนชาร์ทของลูกทุกวัน หากลูกไม่สามารถที่จะ
 เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็นเช่นปีศาจของลูกผลที่ตามมาจะเป็นเช่นไรเล่า? ลูกจะได้รับสถานภาพอะไร? พ่ออธิบาย: หาก
 ใครบางคนไม่ทำงานรับใช้สภาพของเขานั้นจะกลายเป็นเช่นไร? สถานภาพของเขานั้นก็จะลดลงไป ทุกคนจะได้ยินมิต ลูกเองก็จะได้
 นิमितของการศึกษาเล่าเรียนของลูกด้วย เป็นเพียงหลังจากที่ลูกได้นิमितแล้วเท่านั้นที่ลูกนั้นจะได้รับการโยกย้าย หลังจากที่ได้รับ
 การโยกย้ายลูกก็จะไปสู่โลกใหม่ ในเวลาสุดท้ายลูกจะได้ยินนิमितของทุกสิ่ง ใครที่สอบผ่านและด้วยคะแนนมากเท่าไรและแล้วก็จะม
 การร้องไห้คร่ำครวญ จะมีประสบการณ์ของการลงโทษและจะมีการเสียใจภายหลังเพราะลูกไม่ได้รับฟังบาบา บาบาอธิบายแก่ลูก
 ข้าแล้วข้าเล่า: ลูกต้องไม่มีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจใดในตัวลูก ผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งควรทำให้ผู้อื่นนั้นทัดเทียมกับตนเอง เป็นสิ่งที่
 ง่ายตายอย่างยิ่งที่จะจดจำพ่อ: อัลฟาและเบต้า อัลฟาหมายถึงพ่อและเบต้าหมายถึงอำนาจในการปกครอง ดังนั้นลูก ๆ ลูกควรจะมี
 ความซาบซึ้ง หากลูกเป็นเหมือนน้ำเกลือกับกันและกันลูกจะสามารถได้รับการพิจารณาว่าเป็นลูก ๆ ของพระเจ้าได้อย่างไร?
 บาบาก็จะคิดว่าลูกคือลูก ๆ ที่เป็นเช่นปีศาจและมายาก็ได้บีบจมูกลูกไว้ พวกเขาไม่ตระหนักแม้แต่ว่าสภาพของพวกเขานั้น
 กำลังขึ้นลงและสถานภาพของพวกเขานั้นก็ได้ลดลงไป ลูก ๆ ควรจะพยายามที่จะสอนพวกเขาด้วยความรัก ขอให้มียาสายตาของ
 ความรัก พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรักและดังนั้นท่านดึงดูดลูก ๆ ลูกเองก็ต้องกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักด้วย พ่ออธิบาย
 แก่ลูก ๆ ด้วยความรักอย่างมากและให้การกำหนดที่ดีแก่ลูก ด้วยการทำตามการกำหนดของพระเจ้าลูกก็กลายเป็นดอกไม้ ท่านได้
 ให้คุณธรรมทั้งหมดแก่ลูก เหล่าเทพมีความรักและดังนั้นลูกต้องสร้างสภาพนั้นที่นี้ ลูกมีความรู้ในเวลานี้แต่เมื่อลูกได้กลายเป็น
 เทพลูกก็จะไม่มีความรู้ มีเพียงความรักที่สูงส่งที่นั่นดังนั้นลูก ๆ ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งในเวลานี้ด้วยเช่นกัน ในเวลานี้
 ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อมาใน
 บาร์ตและผู้คนที่ฉลองวันเกิดของชีวาแต่พวกเขาไม่รู้ว่าท่านคือใคร เมื่อไรที่ท่านมา หรือท่านทำอะไร ลูก ๆ รู้สิ่งนี้ ในเวลานี้ต่าง
 ลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ผู้ที่ไม่รู้ก็ไม่สามารถที่จะอธิบายแก่ใครและแล้วสถานภาพของพวกเขาก็ลดลงไป ใน
 บรรดาผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียนพฤติกรรมของบางคนนั้นก็ไม่ได้ดีและพฤติกรรมของบางคนนั้นก็ดีเสมอ บ้างก็มาเรียน
 เสมอและบ้างนั้นก็ยังคงขาดเรียน ที่นี้ผู้ที่จดจำพ่อเสมอและผู้ที่คงงงจักรแห่งการสำนึกในตนเองนั้นมาเรียน พ่อพูดว่า: ขณะที่
 เดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่วคิดว่าตนเองเป็นผู้คงงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เมื่อลูกลืมนั่นลูกนั้นก็ขาดเรียน มีเพียงเมื่อ
 ลูกนั้นมาเรียนเสมอเท่านั้นที่ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูง หากลูกลืมนั้นลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำ พ่อรู้ว่ายังคงมีเวลา กงจักรจะคง
 หมุนในสติปัญญาของผู้ที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง มีคำกล่าวว่า: ขอให้มีการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ขอให้มน้ำทิพย์แห่ง
 ความรู้ในปากของลูกและแล้วจงละร่างของลูก หากมีความรักต่อสิ่งใดลูกก็จะเฝ้าแต่จดจำสิ่งนั้นในเวลาสุดท้าย หากมีความ
 ละโมบต่ออาหารและแล้วในเวลาของการตายลูกก็จะจดจำอยู่เสมอว่าลูกต้องการจะรับประทานสิ่งนั้นและแล้วสถานภาพของลูกก็
 จะถูกทำลาย พ่อพูดว่า: ตายในขณะที่คงงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง อย่าได้จดจำสิ่งอื่นใด ดวงวิญญาณต้องกลับไปอย่างเช่น
 ที่พวกเขามาโดยที่ไม่มีความสัมพันธ์ใด ๆ ความละโมบนั่นก็ไม่ยั่งยืน หากมีความละโมบในเวลาสุดท้ายลูกจะเฝ้าแต่จดจำสิ่งที่มี
 ความละโมบนั่นและหากลูกไม่ได้รับสิ่งนั้นลูกก็จะตายด้วยความปรารถนานั้น ดังนั้นลูก ๆ ไม่ควรที่จะมีความละโมบใด ๆ ฯลฯ พ่อ
 อธิบายอย่างมาก แต่มีเพียงผู้ที่เข้าใจเท่านั้นที่จะเข้าใจ ขอให้การจดจำระลึกถึงพ่อแอบอิงอยู่กับหัวใจของลูก: บาบา โอ บาบา!
 ลูกต้องไม่พูดแม้แต่คำว่า “บาบา บาบา!” ขอให้การพราที่ไม่มีเสียงนั้นคงอยู่ภายใน เพียงเมื่อลูกละร่างนั้นในการจดจำระลึกถึง
 พ่อเท่านั้นและในสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพ
 ดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นแม่น้ำคงคาที่เปี่ยมล้นด้วยความรัก ขอให้เป็นสายตาของความรักต่อทุกคน อย่าได้มีวันใช้คำพูดที่ผิด ๆ
2. อย่าได้มีความละโมภต่อสิ่งใด เป็นผู้คงคจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ฝึกฝนในเวลานี้เพื่อที่ลูกจะไม่จดจำสิ่งใดในเวลาสุดท้าย

พร: ขอให้ลูกได้รับการปลดปล่อยจากบาปทั้งหมดด้วยพลังของการหยั่งรู้แทนของการเป็นผู้ที่ฉลาดกับพ่อผู้ฉลาดที่สุดของทั้งหมด

ลูก ๆ บางคนกลับมาฉลาดมากกับพ่อผู้ฉลาดที่สุดของทั้งหมด เพื่อที่จะพิสูจน์ว่างานของพวกเขาถูกต้องหรือเพื่อที่จะหาชื่อเสียงเพื่อตัวของเขาเอง พวกเขามีการตระหนักรู้บางอย่างในเวลานั้นแต่การตระหนักรู้ที่ไม่มีพลังในสิ่งนั้นและดังนั้นการเปลี่ยนแปลงจึงไม่ได้เกิดขึ้น บางคนเข้าใจว่าบางสิ่งไม่ถูกต้องแต่พวกเขาคิดว่าบางทีชื่อของพวกเขาจะเสียไปและเพราะฉะนั้นพวกเขาได้ฆ่าสำนึกของพวกเขา สิ่งนี้ด้วยถูกสะสมในบัญญัติบาปตั้งนั้นปล่อยวางของความฉลาดนี้และด้วยการตระหนักรู้และหัวใจที่แท้จริงเปลี่ยนแปลงตนเองและได้รับการปลดปล่อยจากบาปของลูก

คติพจน์: ด้วยการได้รับการปลดปล่อยจากบ่วงที่หลากหลายขณะที่อยู่ในมีชีวิตนี้คือสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต

*** โอม ชานติ ***

คำพูดที่สูงส่งของมาเตชวารีจี มหาการตะไต้ชำระรอยในทางปฏิบัติในเวลาของยุคบรรจบพบกันนี้

มองดูพวกเขาพูดว่าการต่อสู้เกิดขึ้นระหว่างคาราวาส และพันดาวาสในครุฑเขตรและแล้วพวกเขาได้แสดงให้เห็นว่ามีตรของ พันดาวาสเป็นศรีภรรยาผู้ให้หนทางแก่พวกเขา ดังนั้นด้านนั้นมีพระเจ้าของวัตถุอยู่กับพวกเขาจะชนะอย่างแน่นอน มองดูพวกเขาได้สับสนในทุกสิ่ง สิ่งแรกของทั้งหมดเข้าใจว่าพระเจ้าของวัตถุไม่ได้เป็นภรรยา เป็นดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่เป็นพระเจ้าของวัตถุ ในขณะที่ภรรยาเป็นเทพแรกของยุคทองและเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า ดังนั้นผู้ร่วมขบถมาของพันดาวาสคือพระเจ้าและไม่มีศรีภรรยา พระเจ้าไม่สามารถสอนเราลูก ๆ ใช้ความรุนแรงหรือพันดาวาสไม่ควรสู้รบในการต่อสู้ที่รุนแรงและประกาศสิทธิ์ในการปกครอง โลกนี้เป็นสนามการกระทำที่ซึ่งเมล็ดอะไรก็ตามที่ผู้คนหว่านผ่านการกระทำของพวกเขาพวกเขาจะได้รับผลที่ดีหรือไม่ดีตามนั้น บนสนามของการกระทำนี้พันดาวาสและแม่ของบาร์ตผู้จัดลงมาถึงของชาติในปัจจุบัน พระเจ้ามาในแผ่นดินของบาร์ตและเหตุนี้เองบาร์ตถูกกล่าวได้ว่าเป็นที่ดินที่ไม่สมบูรณ์ พระเจ้าได้จัดมาในบาร์ตเป็นพิเศษเพราะการขยายตัวของการไม่มีศีลธรรมได้มาสู่ดินแดนของบาร์ต ที่นี้ที่พระเจ้าทำลายอาณาจักรของคาราวาสด้วยพลังโยคะและก่อตั้งอาณาจักรของพันดาวาสดังนั้นพระเจ้ามาและก่อตั้งอาณาจักรแห่งความมีศีลธรรมแต่ผู้คนของบาร์ตได้ลืมนึกถึงที่บริสุทธิ์ที่ยิ่งใหญ่และการกระทำที่สูงส่งของพวกเขาและเรียกตนเองว่าฮินดูเพราะว่าไม่รู้ศาสนาของตัวของพวกเขาเอง ผู้ที่ยากจนได้ถูกเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น นี่คือการที่ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งนายที่ไม่มีขีดจำกัดตัวท่านเองได้ถ่ายทอดให้เรา พวกเขาได้ลืมนึกถึงเดิมของพวกเขามาติดกับอยู่ในสิ่งที่มีขีดจำกัดและนี่เป็นการกล่าวว่าเป็นการประณามของศาสนาถึงขีดสุดเพราะสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นศาสนาของวัตถุ อย่างไรก็ตามสิ่งแรกต้องมีศาสนาของตนเอง ดังนั้นศาสนาดั้งเดิมของตนเองของแต่ละคนคือ: ฉัน ดวงวิญญาณเป็นเป็นความสงบและแล้วศาสนาของวัตถุ (ของร่างกาย) คือศาสนาเทพ มี 330 ล้านที่อาศัยอยู่ในบาร์ตเป็นเทพ เหตุนี้เองพระเจ้าพูดว่า: ละทิ้งศาสนาทางร่างกายมากมายทั้งหมด ละทิ้งศาสนาอื่นทั้งหมด... เคยมีการปฏิบัติมากมายเพราะศาสนาเหล่านั้นมีขีดจำกัด ดังนั้นเวลานี้เคลื่อนออกไปจากศาสนาที่มีขีดจำกัดและเข้าไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องมีโยคะกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ทรงอำนาจพระเจ้าและเหตุนี้เองผู้ทรงอำนาจ พระเจ้าของวัตถุคือดวงวิญญาณสูงสุดและไม่ใช้ภรรยา ดังนั้นเมื่อวงจรที่แล้วด้วย ชัยชนะของฝ่ายที่มีพระเจ้าของวัตถุ พระเจ้าอยู่กับพวกเขาคือการจดจำ อัจชะ